

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXII. Mercimonia super eleemosynis Missarum vetantur, sub oëna
Censuram; quarum absolutio Summo Pontifici reservatur. 30. Junii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.

fiore, oriantur: Conspiciuntur enim nonnullæ earumdem Monialium per Plateam incidere, ad publica Spectacula, & Theatra, Comædias, Tragedias, & Dramata, audiendi, spectandique causâ, convolare, & ad alia loca nullo pacto religiosis Virginibus convenientia pergere; His accedit, quod non religioſa consuetudinis, sed, licentioſa vitæ exemplo, iis, quibuscum in eorundem Domibus commorantur, sint offensionis, & scandalo.

§. 2. Hinc est, quod Nos, non quod, humilitatis nostræ admodum conscii, aliquid ad censuram licentiæ vindicemus, sed quod, ad sollicitudinem magis cauti, plus de Diaboli infestatione timeamus, opportunitatem hinc malis remedium asserre, & quantum cum Domino possumus, debitæ earumdem Sacrarum Virginum custodiæ, decori, atque honestati providere cupientes, motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine vobis omnibus, & singulis, Venerabiles Fratres, injungimus, & mandamus, ut statim ac ad Fraternitates Vestras præsentis nostræ in formâ Brevis literæ, aut earumdem transumpta, sive exempla, etiam typis impressa, & manu alicujus publici Notarii subscripta, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munita pervenerint, illico notum faciatis, & nuntietis omnibus, & singulis Monialibus Monasteriorum, sive vestrarum respectivè, sive aliarum Diœcesum in uniuscujusque vestrum Diœcesi quacumque auctoritate, facultate, licentiâ, Indultis, ac privilegiis, sive per hanc Sanctam Sedem, sive per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium propositam, sive per Vos ipsos, aut Prædecessores vestros Antistites, sive per ordinarios Nostris, & ejusdem Sanctæ Sedis pro tempore Nuntios quomodolibet concessis, extra claustra suorum Monasteriorum quacumque etiam infirmitatis causâ commorantibus, in virtute sanctæ obedientiæ præcipiatis, ut intra quindecim, aut viginti dies, & non amplius, ab earumdem præsentium nostrarum literarum publicatione, & affixione, ad proprium Monasterium, in quo regularem Professionem emiserunt, redeant, ibique permaneant, aliter ipso facto penas à Sacris Canonibus contra violantes claustram Monialium infictas, præter alias vestro arbitrio irrogandas, incurrere, & incurrisse sciant, quibus sane pœnis, aliisque vestro etiam arbitrio imponendis, obnoxios, & ipso facto subiectos esse decernimus, & declaramus omnes, & singulos consilium, auxilium, commodum, aliaque hujusmodi dantes, aut præstantes, ne eadem præsentis suum fortiantur effectum.

§. 3. Caterum, Venerabiles Fratres, rogamus Vos, & in Domino hortamur, ut pro eximia pietate vestrâ, religionis zelo, Ecclesiasticæ disciplinæ amore, & æternâ Sacrarum Virginum salute Fraternitatibus Vestris potissimum credita, statim hæc nostris acceptis, omnia, & singula in ipsis contenta debitæ executioni mandanda curetis, super quibus vestras conscientias oneramus, ac significamus districtam Supremo Divino Judici Jesu Christo Cœlesti Sacrarum Virginum Sponsæ reddendam esse rationem. Contendite igitur omni ope, consilio, prudentiâ, & auctoritate vestrâ, Sacerdotale Ministerium vestrum cumulâtè explere; Nos enim omnes opportunas, & necessarias ad ejusmodi effectum facultates, etiam auxilium Brachii Sæcularis, quatenus opus fuerit, invocandi, Apostolica auctoritate earumdem præsentium tenore impertimur.

§. 4. Verum, ne imposterum Indulta exeundi è Monasteriis, & extra Claustra permanen-

di, ob quancumque causam, tantâ facilitatè Monialibus in iisdem Portugalliæ, Algarbiorumque Regnis concedantur, tum Fraternitatibus Vestris, vestrisque successoribus; tum ordinariis ejusdem Apostolicæ Sedis pro tempore isthic Nuntiis, tum denique ipsi Congregationi Cardinalium Episcoporum, & Regularium, quancumque facultatem tribuendi, expediendique Indulta hujusmodi, quacumque auctoritate, potestate, privilegiis, & Indultis, quibus omnibus quoad hanc partem earumdem præsentium tenore derogamus, attributam, omninò inhibemus, & inhibitam esse volumus, & declaramus. Quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die primâ Junii anno millesimo septingentesimo quadagesimo primo, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Mercimonia super elemosynis Missarum vetantur, sub pœna Censurarum, quarum absolutio Summo Pontifici reservatur.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Prælatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis universis, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUANTA cura adhibenda sit, ut Sacrosanctum Missæ Sacrificium non solum omni Religionis cultu, ac veneratione celebretur; verum etiam ut a tanti Sacrificii dignitate ejusvis generis mercedis conditiones, pœna, importuna atque illiberales elemosynarum exactiones potius, quam postulationes, aliaque hujusmodi, quæ a simoniaca labe, vel certe a turpi quæstu non longe absunt, e medio tollantur, nemo est ex Catholicæ Fidei cultoribus, qui ignoret.

§. 1. Verum eoque tandem progressa est, sicut non sine ingenti cordis nostri mœrore undique accepimus, nonnullorum, sive Ecclesiasticorum, sive Laicorum Virorum avaritia, quæ est idolorum servitus, ut elemosynas quidem seu stipendia propter Missarum celebrationem, juxta locorum consuetudines, vel Diœcesanarum Synodorum Sanctiones, in subsidium alimentorum uniuscujusque Sacerdotis dumtaxat, pro regionum opportunitatibus præscripta, colligant; Missas vero celebrari curent alibi, ubi elemosyna, seu stipendia, vel consuetudine, vel Synodali lege, pro singulis Missis attributa sunt minoris pretii, quam illic, ubi accipiuntur, darentur.

§. 2. Id quam absolum sit, atque alienum ab ipsa, sive expressa, sive tacita pie offerentium voluntate, omnes plane intelligunt. Nec aliter existimandum est; in illa enim potius Missas esse celebrandas quisque vult, ad quam, religionis, & pietatis stimulis ductus, elemosynas confert, aut in qua quispiam fortasse tumularus est, quam in alia Ecclesia sibi prorsus ignota. Quod sanè, veluti mercaturis faciendis a turpis lucri cupiditate inductum, non solum ab avaritia suspitione, & vitio, verum etiam a furti crimine, unde restitutioni subiacet, haud immune, in causa est, ut bonorum quamplurimi, ad quorum notitiam mercatura hujusmodi venit, graviter offensi, ab elemosynis ad celebrandas Missas amplius offerendis sese abstineant.

ANNO
1741.

gregationi Episcoporum, & Regularium facultate in posterum indulgendi egressus è Monasteriis.

Dat. die 1. Junii, 1741.

XXII.

A Missarum celebratione quælibet aviditatis species arceat.

Abusus in hac materia introducti.

Quibus frustratur offerentium voluntas.

§. 3. Exe-

Præcipitur Ordinariis eorum promissa ad Claustrum revocatio; sub pœnis contra violantes Claustrum, ipso facto incurren.

Adhortatio ad eoldem pro præsentium executione.

Cum facultatibus opportunis.

Sublata eisdem, atque etiam Con-

ANNO
1741.
Idem alias a
Summis Pon-
tificibus da-
nati.

Adhortatio
ad Episco-
pos pro ex-
tirpanda avari-
tiae labe.

Injungitur
publicatio
Edictorum
contra illicitos
tractus.

Cum poena
Excommuni-
cationis a
Laicis. &
suspensionis
a Sacerdoti-
bus, ipso
facto incur-
rent. & Sum-
mo Pontifici
reservata.

Præsentium
transumptis
fidem præ-
stari sanc-
tur.

§. 3. Execrabilem hujusmodi abusum alicubi sensim irrepentem detestantes Romani Pontifices Prædecessores Nostri, de consilio tum Congregationis S. R. E. Cardinalium Universalis Inquisitionis contra hæreticam pravitatem, tum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, decretum voluerunt, nimirum a quolibet Sacerdote, stipendio, seu elemosyna majoris pretii pro celebratione Missæ a quocumque accepta, non posse alteri Sacerdoti Missam hujusmodi celebraturo stipendium, seu elemosynam minoris pretii erogari, etsi eidem Sacerdoti Missam celebranti, & consentienti, se majoris pretii stipendium, seu elemosynam accepisse indicasset.

§. 4. Bapropter Vos, Venerabiles Fratres, in Apostolici Ministerii, & sollicitudinis Nostre partem additos, rogamus, & maximopere in Domino hortamur, ut custodientes vigilias super gregibus vestris, enitami, ne ea pestis amplius pervagetur, sed ut penitus extingatur. Ab avaritia enim, tamquam a radice, mala omnia germinant: quam quidam appetentes, erraverunt a Fide, & inferuerunt se doloribus multis. Avaritia quidem nulla potior contagio, quæ conceptam apud omnes Sacerdotalis dignitatis perfectionisque opinionem magis inficiat evellatque. Avaritia opibus Deum posthabere, ac servire Mammonæ docens, efficit, ut Avari hæreditatem non habeant in Regno Christi, & Dei. Quod si hæc in Laicis hominibus minime toleranda, atque adeo legibus coercenda, quid in Ecclesiasticis viris, qui terrenis rebus nuntium miserunt, qui in sortem Domini vocati, qui Deo mancipati sunt? Quid, quod non per mundana lucra, sed per Altaris ministerium, tam fordide, & cum sanctissimarum legum contemptu, & cum Sacerdotalis characteris dedecore, in avaritiam præcipiti animo rapiuntur? Contendite igitur, Venerabiles Fratres, quibus Christi ovium cura demandata est, non solum ut verbo, & exemplo præeuntes, Christi sitis bonus odor in omni loco, unde populi vestigia vestra sequantur; verum etiam ut Ecclesiasticos primum, deinde Laicos viros ab infectis vitiorum pascuis averte, per viam mandatorum Dei ad Cælestem Ovile currere doceatis.

§. 5. Quoniam autem ita comparatum est, ut præsentis poenæ metu salutaribus monitis facilius obtemperetur; per Edictum in vestris Diocæsi-bus proponendum affigendumque, universis notum facite, quemcumque qui elemosynas, seu stipendia majoris pretii pro Missis celebrandis, quemadmodum locorum consuetudines, vel Synodalia Statuta exigunt, colligens, Missas, retenta sibi parte earundem elemosynarum, seu stipendiorum acceptorum, sive ibidem, sive alibi, ubi pro Missis celebrandis minora stipendia, seu elemosynæ tribuuntur, celebrari fecerit, Laicum quidem, seu Sæcularem, præter alias arbitrio vestro irrogandas poenas, Excommunicationis poenam, Clericum vero, sive quemcumque Sacerdotem, poenam Suspensionis ipso facto incurere; à quibus nullus per alium, quam per Nos ipsos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit. Fore autem in Domino confidimus, ut unusquisque memor conditionis suæ, posthac bene consultum velit animæ suæ, nec tam salutares leges censurasque Ecclesiasticas parvipendat. Interea Fraternitatibus Vestris Apostolicam Benedictionem, in populos etiam curæ vestre commissos redundaturam, peramanter impertimur.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis,

& Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. mensis Junii, anno millesimo septingentesimo quadragésimo primo, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

De eodem Argumento Breve encyclicum ad Episcopos Provinciæ Pedemontanæ.

Venerabili Fratri, Archiepiscopo Taurinensi

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Pro eximia tua pietate observantiaque, quam canonica disciplina præstare debes, Venerabilis Frater, quem pastoralis creditarum Tibi impensâ commendat, plane non dubitamus, quin permolestum quoque Fraternitati Tuæ accidat, quod Nos per alias Nostras in simili forma Brevis literas ad universos Catholici Orbis Antistites, hæc ipsa die datæ, ac typis impressas, Tibique cum hæc infimul reddendas, non sine effusis lacrymis communicamus. Etsi autem detestabilem in Missarum celebratione mercaturam, de qua tantopere querimur, alibi etiam fieri accepissimus, non ea tamen, nec tanta cum turpis luci aviditate exerceri novaramus, quanta a nonnullis Pedemontii Ecclesiasticis, & Laicis viris frequentari recentibus nuntiis certiores facti fuimus, ut salutare, ad tam fordidæ negotiationis, & criminis notam a Diocæsi-bus Pedemontii penitus delendam, remedium adhibere satageremus. Verum Nos, ne opinionem, quam omnes de Ecclesiastica disciplinæ decore, & observantia in Pedemontii Diocæsi-bus vigente habent, minuire videremur, & ut debitis Apostolica sollicitudinis officii faceremus satis, id scribendi inivimus consilium.

§. 1. Itaque quemadmodum facile hinc perspicias, Venerabilis Frater, non obscurum hæc in re peculiaris nostræ erga unumquemque Pedemontii Antistitem caritatis testimonium, ita vehementer enitaris oportet, ut omnem tam pro negotii gravitate, quam pro nostræ providentiæ ratione operam colles, ut de contagione mercaturæ hujusmodi penitus extincta Tecum gratulemur.

§. 2. Verum si malorum hominum pervicacia tanta fuerit, ut, poenis per easdem literas nostras irrogandis arroganter despectis, ad eam confringendam Brachii sæcularis auxilio Tibi opus sit, illud invocare ne omittas, minime dubitans, quin libentius quam optas, Tibi præsto sit.

§. 3. Tanta namque est carissimi in Christo Filii Nostri Caroli Emanuelis Sardinie Regis Illustri in Nos, & Apostolicam hæc Sanctam Sedem observantia sapissime rebus ipsis probata, ut majora in dies Regiæ, non solum erga Nos ipsos, sed etiam erga Fraternitatem Tuam pietatis, & pro Ecclesiastica disciplina zeli, ac patrocini argumenta Nobis certo polliceamur. Interea Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Confirmatur

ANNO
1741.

Dat. die 30.
Junii 1741.

XXIII.

Abusus super
Missarum ce-
lemosynas
in Diocæsi-
bus Pedemô-
ntii tunc tem-
poris vigen-
tes.

Episcoporum
zelus excita-
tur, ad eos
evellendos.

Implorato
etiam auxi-
lio brachii
sæcularis.

Commenda-
tur Religio
Seren. Sardi-
niæ Regis.

Dat. die 30.
Junii 1741.